

rige Kjøbstæder, forlanger den samme Prøve, som nu ved det høitærede Things Beslutning er vedtaget, ikke blot at kunne præsteres men ligefrem at skulle fordres af alle dem, der ville tage Borgerkab som Barbeer i Hovedstaden. Som Følge deraf maa jeg altsaa stemme for Udkastets § 6 uforandret, og ikke for den af Udvalget foreslaaede nye § 6.

Idet jeg forøvrigt kan henholde mig til, hvad jeg ved Sagens første Behandling tillod mig forteligen at tyde hen paa i Henseende til Bigtigheden af øieblikkelig Hjælp i paatrængende Tilfælde, og derfor ogsaa til Bigtigheden af, at det maatte være let at finde Nogen, der havde Greb paa at yde en saadan øieblikkelig Hjælp, skal jeg i denne Henseende endnu blot bede om Tilladelse til at føie een lille Bemærkning til. Naar det er indrømmet, at, hvor der er Livsfare tilstede, og hvor man er ene med den Forulykkede, maaskee fiernt fra alle Menneffer, der maa man uden videre bringe den Hjælp, man troer sig til at kunne yde, der maa altsaa Enhver, som drifter sig dertil, anvende f. Ex. Aareladning, medens derimod denne Lov meget skarpt indskræper Barbererne, at, naar en Forulykket bringes ind til dem her i Kjøbenhavn, maae de paa ingen Maade selvstændigen yde ham saadan Hjælp, men skulle sende Bud til Lægen, eller eventualiter sende den Forulykkede til Hospitalet, saa vil Følgen deraf, saavidt jeg kan see, i enkelte Tilfælde let kunne blive den, at Vedkommende bliver bragt ind til Barberen, som godt veed, hvad der skal gøres, men maa ikke gøre det, at der imidlertid gaaer Bud til Lægen eller efter en Vogn til Hospitalet, at det derved maaskee varer en halv eller en heel Time, og at, naar Lægen endelig kommer, Hjælpen saa er for sildig. Noget Saadant vil derimod ikke saa let være at risikere, naar Forulykkede kunne bringes i Berøring med Barberer, der kunne

aarelade o. s. v., i Provindskjøbstæderne. Der vil det nemlig i de fleste Tilfælde temmelig snart være afgjort, og ofte allerede forud være afgjort til det Negative, hvorvidt man i flere Timer kan vente nogen Lægehjælp, og at altsaa den Forulykkede enten maa hjælpes af Barberen, eller maaskee omkomme. Og der kan saaledes det, at Barbererne ere istand til at aarelade o. s. v., maaskee een eller anden Gang bidrage til at redde et Mennekeliv, idet han temmelig snart vil faae Forvisning om, at enten maa han vente til Aften efter Lægen, eller vove at handle som i et Nødtilfælde paa eget Ans og Tilsvær.

Skoforstander Sørensen: Det forekommer mig, at den sidste arede Taler var i Bilde, naar han, for at opnaae den Hensigt, han omtalte, vilde hellere stemme for Udkastets Forslag, end for Udvalgets; thi ifølge Udkastet er det jo slet ikke paalagt de Mænd, der etablere sig som Barberer i en Kjøbstad, at underkaste sig denne Examen. Det er efter Udkastet en frivillig Sag, om de ville eller ikke ville underkaste sig den; sølgelig kan man tænke sig, at samtlige Barberer slet ikke havde underkastet sig denne Prøve, og altsaa Ingen er dygtig til at udføre disse Forretninger. Det forekommer mig, at Sagen staaer eens, hvad enten man vedtager Udkastets § 6, eller Udvalgets Forslag.

Rettelser.

- Nr. 181 Sp. 2856 Linie 10 fra neden: „svare“ læs: „savne“.
 — 183 Sp. 2883 Linie 29 fra neden: „250,000“ læs „50,000“.
 — 185 Sp. 2916 Linie 11 „Byerne“ læs: „Lægerne“.